

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ

Warszawa, 18 lutego 2019 r.

DIH-1.709.15.2019.JK

DECYZJA DIH-1/13/2019

„informacje prawnie chronione oznaczono [xxx]”

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1930, z późn. zm.), art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2017 r. poz. 1830, z późn. zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie od decyzji Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Katowicach z dnia 27 grudnia 2018 r. (sygnatura: KH-D-Cz.8361.21.2018/50DEC/18), zgodnie z którą na ww. przedsiębiorcę nałożono karę pieniężną w wysokości 28.000 zł (słownie: dwadzieścia osiem tysięcy złotych) z tytułu czternastego naruszenia obowiązków wynikających z przepisów o uwidacznianiu cen w okresie 12 miesięcy, licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy, **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

Pismem z 7 września 2018 r., na podstawie art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. 646, z późn. zm.), zwanej dalej „*Prawem przedsiębiorców*”, Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Katowicach, zwany dalej również „*Śląskim WIIH*”, zawiadomił przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie, zwanego dalej również „*stroną*”, o zamiarze wszczęcia kontroli w zakresie przestrzegania przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2017 r. poz. 1830, z późn. zm.), zwanej dalej „*ustawą o informowaniu o cenach*”. Przedmiotowe pismo strona odebrała 12 września 2018 r.

W toku kontroli przeprowadzonej w dniach 25-27 września 2018 r. przez inspektorów reprezentujących Śląskiego WIIH, w sklepie „Biedronka” nr 2026, mieszczącym się w Częstochowie przy ul. Rędzińskiej 15, należącym do strony, sprawdzono prawidłowość informowania o cenach znajdujących się w ofercie handlowej wybranych losowo 70 asortymentów produktów, stwierdzając:

- brak uwidocznionych cen i cen jednostkowych w przypadku 15 asortymentów produktów w opakowaniach jednostkowych (wymienionych w poz. 1-15 załącznika nr 1 do Protokołu kontroli),
- brak uwidocznionych cen jednostkowych w przypadku 7 asortymentów produktów (wymienionych w poz. 20, 23-25, 27, oraz 34-35 załącznika nr 1 do Protokołu kontroli),
- uwidocznienie cen towarów w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości w przypadku 2 asortymentów towarów (wymienionych w poz. 16 i 33 załącznika nr 1 do Protokołu kontroli) poprzez uwidocznienie przy towarach cen niższych niż zakodowane w systemie kasowym (przy towarze wymienionym w poz. 16 załącznika nr 1 uwidoczniono cenę 11,39 zł, natomiast w kasie zakodowano cenę 11,99 zł; przy towarze w poz. 33 uwidoczniono cenę 9,99 zł natomiast w kasie zakodowano cenę 11,99 zł), co stanowiło naruszenie wymagań art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz § 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. poz. 2121), zwanego dalej „*rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen*”.

Powyższe ustalenia udokumentowano w Protokole kontroli z 27 września 2018 r. (nr akt kontroli: KH-D-Cz.8361.21.2018/50DEC/18) oraz załączniku nr 1.

Ze zgromadzonej przez Śląskiego WIIH dokumentacji wynika, że w okresie 12 miesięcy, licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie przepisów po raz pierwszy organ ujawnił 13 przypadków naruszenia wymagań ustawy o informowaniu o cenach w toku kontroli przeprowadzonych w następujących okresach:

1. 4-6 października 2017 r. stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów, cen jednostkowych oraz cen (sprawa KŻ-D-Cz.8361.10.2017) – nałożono karę pieniężną w wysokości 3.200 zł,
2. 4-8 stycznia 2018 r. stwierdzono nieprawidłowe wyliczenie cen jednostkowych pakowanego środka spożywczego w stanie stałym, znajdującego się w środku płynnym oraz brak ceny jednostkowej (sprawa KH.8361.3.2018) – nałożono karę pieniężną w wysokości 200 zł,
3. 29 stycznia 2018 r. - stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów (sprawa KH.8361.28.2018) nałożono karę pieniężną w wysokości 50 zł,

4. 31 stycznia – 7 lutego 2018 r. - stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów (sprawa KŻ-D-Cz.8361.5.2018) – nałożono karę pieniężną w wysokości 35.000 zł,
5. 8 marca 2018 r. - stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów (sprawa KH.8361.61.2018) – nałożono karę pieniężną w wysokości 300 zł,
6. 8 marca 2018 r. - stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów (sprawa KH.8361.62.2018) – nałożono karę pieniężną w wysokości 400 zł,
7. 9 kwietnia 2018 r. - stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów (sprawa KH.8361.83.2018) – nałożono karę pieniężną w wysokości 6.000 zł,
8. 7 maja 2018 r. – stwierdzono brak informacji o cenach produktów (sprawa KŻ-DCz.8361.32.2018) – nałożono karę pieniężną w wysokości 3.000 zł,
9. 14 maja 2018 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów oraz błędnie wyliczone ceny jednostkowe (sprawa KH.8361.107.2018) – nałożono karę pieniężną w wysokości 2.000 zł,
10. 22 maja 2019 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów (sprawa KH.8361.110.2018) – nałożono karę pieniężną w wysokości 30.000 zł,
11. 2 lipca 2018 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów (sprawa KH-D-Cz.8361.16.2018) – nałożono karę pieniężną w wysokości 25.000 zł,
12. 16 lipca 2018 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów (sprawa KH.8361.156.2018) – nałożono karę pieniężną w wysokości 20.000 zł,
13. 6 września 2018 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów (sprawa KŻ-D-Cz.8361.64.2018) – nałożono karę pieniężną w wysokości 30.000 zł.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, pismem z 28 listopada 2018 r., Śląski WIIH poinformował przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie nałożenia na przedsiębiorcę, na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach, kary pieniężnej z tytułu kolejnego – czternastego – naruszenia przepisów o uwidacznianiu cen w okresie 12 miesięcy, licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy. W piśmie tym strona została pouczona również o przysługującym jej prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją z dnia 27 grudnia 2018 r. (sygnatura: KH-D-Cz.8361.21.2018/50DEC/18), Śląski WIIH nałożył na ww. przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 28.000 zł (słownie: dwadzieścia osiem tysięcy złotych), na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach, z tytułu czternastego naruszenia obowiązku uwidaczniania cen i cen jednostkowych towarów w okresie 12 miesięcy licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy.

Pismem z 8 stycznia 2019 r., strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej również „Prezesem UOKiK”, odwołanie od ww. decyzji, wnosząc o jej zmianę i wymierzenie kary w niższej wysokości.

Zaskarżonej decyzji strona zarzuciła naruszenie art. 6 ust. 2 w zw. z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach poprzez przyjęcie, że niewykonanie przez stronę obowiązków, o których mowa w art. 4 tej ustawy uzasadnia nałożenie na nią kary w wysokości 28.000 zł.

Pismem z 25 stycznia 2019 r., Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie, że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm.), zwanej dalej „k.p.a.”, prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

W myśl § 3 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy.

Cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności:

- 1) na wywieszce;
- 2) w cenniku;
- 3) w katalogu;
- 4) na obwolucie;
- 5) w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu, o czym stanowi § 3 ust. 2 ww. rozporządzenia.

W myśl § 4 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cena jednostkowa dotyczy odpowiednio ceny za:

- 1) litr lub metr sześcienny – dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według objętości,
- 2) kilogram lub tonę – dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według masy,
- 3) metr lub metr kwadratowy – dla towarów sprzedawanych według długości lub powierzchni,
- 4) sztukę – dla towarów sprzedawanych na sztuki.

Zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach, jeżeli przedsiębiorca nie wykonał obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach co najmniej trzykrotnie w okresie 12 miesięcy licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 40.000 zł.

Ustalając wysokość kary pieniężnej, zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

W niniejszej sprawie, w toku kontroli przeprowadzonej w należącej do przedsiębiorcy Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie placówce handlowej, stwierdzono: brak informacji o cenach i cenach jednostkowych 15 asortymentów produktów, brak informacji o cenie jednostkowej 7 asortymentów produktów oraz uwidocznienie cen 2 asortymentów produktów w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości poprzez uwidocznienie przy towarach cen innych niż zakodowane w systemie kasowym – co było czternastym w okresie 12 miesięcy naruszeniem przez stronę obowiązujących przepisów w zakresie uwidaczniania cen.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, Śląski WIIH w drodze decyzji, wydanej na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach, nałożył karę pieniężną w wysokości 28.000 zł na ww. przedsiębiorcę, to jest na podmiot, który dopuścił się powyższego naruszenia.

Odwołując się od decyzji, strona nie kwestionuje ustaleń kontroli, nie zgadza się jednak z wysokością nałożonej na nią kary. Strona wskazała, że ustawa o informowaniu o cenach przewiduje zasady miarkowania kary w zależności od okoliczności określonego przypadku, a w rozpatrywanej sprawie stwierdzone uchybienia dotyczyły jedynie kontrolowanego sklepu i zostały niezwłocznie usunięte. Ponadto nieprawidłowości te dotyczyły jedynie pojedynczych towarów, podczas gdy w placówce znajduje się ich około 3 tys., więc zakwestionowane stanowią około 0,73% oferty. W tych okolicznościach stopień naruszenia obowiązków, zdaniem strony, był znikomy.

Odnosząc się do powyższego, Prezes UOKiK zauważa, że argumenty strony nie zasługują na uwzględnienie. Wskazać w tym miejscu należy, że zgodnie ze stosowanym pomocniczo art. 8 dyrektywy 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. U. UE L 80 z 18.3.1998, s. 27), zwanej dalej „*dyrektywą 98/6/WE*”, kary pieniężne za naruszenie obowiązku informowania konsumentów o cenie oferowanych produktów i usług muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Organy Inspekcji Handlowej przy ustalaniu wysokości nakładanej kary pieniężnej, zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, biorą pod uwagę stopień naruszenia obowiązków, dotychczasową działalność przedsiębiorcy oraz wielkość jego obrotów i przychodu. W przedmiotowej sprawie Prezes UOKiK uznał, że Śląski WIIH prawidłowo ocenił poszczególne przesłanki.

Miarkując stopień naruszenia obowiązków, Śląski WIIH właściwie uznał, że strona była odpowiedzialna za przekazanie konsumentom informacji o cenach i cenach jednostkowych wszystkich oferowanych produktów i obowiązkom tym uchybiła. Wskazać należy, że brak cen produktów pozbawia konsumentów podstawowej informacji w tym zakresie, natomiast brak cen jednostkowych uniemożliwia konsumentom porównanie cen między produktami poszczególnych marek bądź takimi samymi produktami o różnej gramaturze, a tym samym dokonania świadomego wyboru. Nieuwidocznienie tego rodzaju informacji nawet przy niewielkiej ilości towarów, wbrew przekonaniu strony, stanowi znaczny stopień naruszenia. Wskazać dodatkowo należy, że niewidocznienie dla konsumentów ceny takiej samej jak zakodowanej w kasie fiskalnej a uwidocznienie znacznie niższej jest rażącym naruszeniem prawa konsumentów do właściwej informacji o cenach nabywanych produktów, co niewątpliwie miało również wpływ na wysokość nałożonej kary.

Odnosząc argumentu strony, iż produkty, przy których brak było informacji o cenie i cenie jednostkowej stanowią tylko niewielki procent (0,73%) wszystkich oferowanych produktów (około 3.000) wskazać należy, że jest on nietrafiony, bowiem oceną została objęta część oferty placówki, tj. 70 rodzajów produktów, a nie cały asortyment, stąd odniesienie liczby zakwestionowanych produktów do całkowitej liczby znajdujących się w placówce nie odzwierciedla zakresu nieprawidłowości. Skoro bowiem pozostałe produkty nie zostały skontrolowane, nie jest wiadomym, czy w ich przypadku obowiązek uwidocznienia informacji o cenach został spełniony. Jednoznacznie natomiast można wypowiedzieć się o produktach poddanych kontroli – naruszenie przepisów o cenach stwierdzono tu w odniesieniu do 24 rodzajów produktów, czyli ponad 34 % skontrolowanych.

Biorąc pod uwagę dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku, organ pierwszej instancji wziął pod uwagę, że przedsiębiorca w okresie 12 miesięcy od dnia pierwszej kontroli, włączywszy bieżącą kontrolę, po raz czternasty naruszył przepisy o uwidacznianiu cen. Jak wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego, stwierdzone nieprawidłowości nie

były jednorazowym przypadkiem naruszenia przez stronę przepisów o uwidacznianiu cen i nie miały miejsca tylko w kontrolowanej placówce. Istotnym jest tu również fakt, że kontrole we wszystkich ww. przypadkach poprzedzone były zawiadomieniem o zamiarze przeprowadzenia kontroli. Strona miała więc możliwość odpowiedniego przygotowania się do kontroli. Prezes UOKiK zauważa ponadto, że ustawa o informowaniu o cenach w art. 6 ust. 2 wyraźnie stanowi, że jeżeli przedsiębiorca w okresie 12 miesięcy od stwierdzenia przez organ pierwszego naruszenia przepisów o uwidacznianiu cen dopuści się tego naruszenia co najmniej trzykrotnie, można nałożyć na niego karę pieniężną do wysokości 40.000 zł. W niniejszej sprawie zostało dowiedzione, że strona naruszyła ustawowe obowiązki aż czternastokrotnie w różnych placówkach do niej należących. Argument strony o naruszeniu przepisów tylko w kontrolowanej placówce nie może zostać zatem uwzględniony. Dodatkowo podkreślić należy, że niezwłoczne usunięcie uchybień nie zmienia faktu, że strona po raz kolejny dopuściła się naruszenia przepisów o cenach, co ma wpływ na wysokość nałożonej kary. Na stronie ciąży obowiązek prawidłowej organizacji pracy w przedsiębiorstwach pozostających pod jej kontrolą i to strona ponosi za nią odpowiedzialność. Nie ulega wątpliwości, że organizacja ta nie może odbywać się ze szkodą dla konsumenta i w żadnym przypadku nie może stanowić okoliczności łagodzącej dla stwierdzonych w toku kontroli naruszeń prawa.

Wielkość obrotów i przychodu ustalono na podstawie informacji przekazanej przez stronę przy piśmie z 30 marca 2018 r. (złożonym w ramach postępowania KH.8361.3.2018/8DEC/18), które to informacje pozwoliły zakwalifikować stronę do grupy pozostałych przedsiębiorców, tj. niemieszczących się w kryteriach wskazanych w art. 7 ust. 1 pkt 1 – 3 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. 646, z późn. zm.).

Wobec powyższego, w ocenie Prezesa UOKiK, kara pieniężna w wysokości 28.000 zł jest proporcjonalna do osiągniętego przychodu oraz stwierdzonych nieprawidłowości. Kary, która stanowi znikomy ułamek przychodów/obrotów strony niewątpliwie nie można uznać za nieadekwatną. Wskazać należy, że kara ta została nałożona na stronę w związku z czternastym naruszeniem przepisów o cenach w okresie 12 miesięcy. Ponadto zauważyć należy, że kara pieniężna nakładana na gruncie przepisów o informowaniu o cenach powinna odpowiadać także wymogom wskazanym przez prawodawcę unijnego, tj. być skuteczna, proporcjonalna i odstrasżająca (art. 8 dyrektywy 98/6/WE). Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Żeby kara była odstrasżająca jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy, ale nie eliminować go rynku. Kara nałożona na podmiot musi także być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości (tak WSA w Warszawie w wyroku z 7 września 2012 r., sygn. VI SA/Wa 918/12 odnosząc się do podobnych przesłanek istniejących w unijnym prawie żywnościowym). Wymierzona kara powinna być proporcjonalna, to jest właściwa do

osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary lub usługi opatrzone odpowiednimi informacjami na temat ich cen i cen jednostkowych, jak również kara powinna być możliwie najmniej uciążliwa. Wszystkie te cele kary winny być łącznie uwzględniane, co też miało miejsce w przedmiotowej sprawie.

Zdaniem Prezesa UOKiK, w niniejszej sprawie nie ma podstaw do zastosowania art. 189f § 1 pkt 1 k.p.a., tj. odstąpienia od nałożenia kary i wystosowania pouczenia. Przepis ten przewiduje dwa warunki, które muszą zostać spełnione łącznie, aby organ mógł odstąpić od nałożenia na przedsiębiorcę kary pieniężnej. Po pierwsze waga naruszenia musi być znikoma, przez co należy rozumieć, że istotność, znaczenie oraz rozmiar naruszonego obowiązku są niewielkie. Drugim warunkiem uzasadniającym odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej jest zaprzestanie naruszania prawa przez stronę. Faktem jest, że w niniejszej sprawie strona usunęła stwierdzone nieprawidłowości. Podkreślić należy jednak, że w trakcie kontroli ustalono, iż w przypadku oferowanych 24 na 70 (34%) skontrolowanych asortymentów produktów konsumenci byli pozbawieni odpowiednich informacji o cenie. Stąd też wagi naruszenia nie można uznać za znikomą.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 k.p.a. w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Katowicach w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a., organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy

wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.

2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sędowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2018 r. poz. 800, z późn. zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302, z późn. zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193, z późn. zm.), art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. poz. 2017 poz. 1830, z późn. zm.).

Otrzymują:

[xxxxxxx]

z up. PREZESA
URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI I
KONSUMENTA
Dariusz Łomowski
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej